

CARTES D'AMOR

d'A.R. Gurney

Adaptació Marc Rosich - Direcció Jordi Andújar i Marc Rosich

ÀLEX
CASANOVAS

LLOLL
BERTRAN

Una comèdia romàntica divertida i emotiva

★★★★★

"CARTES D'AMOR"

de A.R. Gurney

Adaptació: Marc Rosich

Direcció: Jordi Andújar i Marc Rosich

Amb LLoï Bertran i Àlex Casanovas

EQUIP ARTÍSTIC

Escenografia: **ANNA TANTULL**

Vestuari: **LAURA GARCÍA**

Director musical: **MARC SAMBOLA**

Caracterització: **ÀNGELS SALINAS / NÚRIA LLUNELL**

Cartell i fotografia: **DANIEL ESCALÉ**

Regidora: **MARIA GARRIDO**

Il.luminació: **TOTI VENTOSA**

Direcció tècnica: **JOAN SEGURA**

Producció: **A·N·E·X·A**
44 Anya

CARTES D'AMOR

de A.R. Gurney

El que A. R. Gurney difícilment podia imaginar és que aquesta petita obra es convertiria en finalista dels Premis Pulitzer i l'èxit més gran de la seva carrera. I és que "**Cartes d'amor**" és després de més de trenta anys, un autèntic clàssic modern que encara avui es representa en teatres de tot el món.

L'obra se centra en dos personatges: Melissa Gardner i Andrew Makepeace Ladd III, que es llegeixen l'un a l'altre les notes, cartes i postals en què, des de fa gairebé cinquanta anys, s'han explicat les esperances, ambicions, somnis, decepcions, victòries i fracassos que han tingut al llarg de la seva vida.

Andrew i Melissa tots dos nascuts en una família rica i ben posicionada, són amics de la infància, i la seva correspondència comença amb una targeta d'agraïment d'aniversari i continua amb postals dels seus centres d'estiueig. Hi ha cartes en què es manifesta una atracció mútua, al llarg del seu recorregut en internats i universitats.

Mentre Andy estudia dret a Yale amb excel·lents qualificacions, Melissa va de l'escola a l'escola suspenent. Mentre Andy va a la guerra, Melissa es casa, però el seu vincle amb Andy segueix sent fort i ella manté el contacte fins i tot quan ell també es casa, es converteix en un advocat d'èxit, entra en política i finalment és elegit al Senat dels Estats Units.

Amb un matrimoni trencat, Melissa flirteja amb l'art i els gigolós, beu més del que hauria de beure i se separa dels seus fills.

L'espectador coneixerà les seves vides, l'amor fratern, espiritual, eròtic, les diverses sensibilitats entre home i dona, la inquietud i fragilitat de l'ésser humà davant la soledat i la importància del valor de la pertinença en la societat. Cartes de viatge i postals plenes d'esperances, ambicions, somnis, victòries i fracassos són el fil conductor d'aquesta magistral peça.

Quan el dramaturg A. R. Gurney va començar a crear Cartes d'amor, tenia la intenció d'escriure un llibre. Va enviar el manuscrit a The New Yorker, però immediatament li van tornar dient: "No publiquem teatre". Així que, seguint els consells de la revista, Gurney va decidir intentar reescriure-la com una obra de teatre.

Gurney ha estat nominat per al Premi Pulitzer de Teatre el 1985 per l'obra "The Dining Room" i també el 1990 per aquestes "**Cartes d'amor**".

Aquests papers han estat interpretats per Paul Newman i Joanne Woodward i més recentment per Sarah Jessica Parker i Matthew Broderick entre molts d'altres.

LLOLL BERTRAN

En els més de 30 anys de carrera ininterrompuda, ha estat dirigida teatralment, entre altres, per Josep M. Flotats, Pere Planella, Lluís Pascual, Ricard Salvat, Joan Lluís Bozzo, Josep M. Mestres, Enric Lloret, Peter Konwitschny, Montse Colomé, Abel Folk, Joan Font de Comediants, David Pintó, Joan Pera, Oriol Tarrason, Marc Angelet, Àngel Llàcer, Fernando Bernués. Musicalment, per Joan Albert Amargós, Peter Bacchus, Salvador Brotons, Isaac Fonoll, Antoni Ros Marbà, Antoni Parera Fons, Xavi Torras, Sergi Cuenca, Manu Guix. I, a la televisió, per Salvador Alsius, Joaquim M. Puyal i la Trinca.

En teatre ha representat, entre altres, L'auca del senyor Esteve (1984), Cyrano de Bergerac (1984-86), El dret d'escollir (1987-88), El misantrop (1989), Un dels últims vespres de Carnaval (1990-91), Cal dir-ho? (1994), Pigmalió (1997-98), Ronda de mort a Sinera (2002), La verbena de la Paloma (2004-05) i els espectacles propis La Lloïl, un xou ben viu (1992-93), Tot Lloïl (2001) i El show de la Lloïl. 25 anys (2009). Ha actuat a l'òpera Don Carlos de Verdi, al Gran Teatre del Liceu de Barcelona (2007). Òscar, una maleta, dues maletes, tres maletes (2007-08), El joc dels idiotes (2008-09), La doble vida d'en John (2009-10), Geronimo Stilton. El musical del Regne de la Fantasia (2010-11-12-13-14), Violines y trompetas (2012), Don Juan Tenorio (2013-14-15) i Mares! (2014). Bandalismes, dirigint la Banda Municipal de Barcelona, al Teatre Grec (2013) i a l'Auditori de Barcelona (2015). Fang i Setge, el musical de 1714 (2014 i 2015), Molt soroll per no res al TNC (2015 i 2016), El florido pensil. Nenes (2016).

Ha esdevingut molt popular arran dels seus xous a la televisió, on ha demostrat la seva gran capacitat interpretativa, creant personatges, fent tota classe d'esquetxos i unes paròdies musicals absolutament impactants: The Beatles, Celia Cruz, Barbra Streisand, Louis Armstrong, Prince, Madonna, Marlene Dietrich, Liza Minnelli, Montserrat Caballé i Lluís Llach, entre molts altres.

Ha publicat els llibres Estimat diari (1996) —amb Antoni Bassas i Xavier Bosch— del seu personatge Vanessa, i Quin món de mones! (2006) —amb Celdoni Fonoll— del seu programa de ràdio del mateix títol a Catalunya Ràdio; els discos Paròdies musicals de la Lloïl (1995) i Quin món de mones! (2005), i el lot de 4 DVD La millor Lloïl (2006. 2a edició 2007).

Ha rebut, entre altres, els premis següents: Ondas de TV; Sebastià Gasch de teatre; TV3 10 anys, els millors de la dècada; Millor actriu de TV (AADPC); Endavant de TV; Els 7 de Regió 7; Premi Lluís Companys d'actuació cívica; ARC cultura i espectacles, d'humor, varietats i music hall; Amic de l'any, de l'associació barcelonina Amics de la Ciutat, conjuntament amb Celdoni Fonoll; Premi Joan Poch de Mallerich a la trajectòria professional i personal; Premi Margarida Xirgu, pel seu espectacle El show de la Lloïl. 25 anys.

ÀLEX CASANOVAS

Nascut a Barcelona l'any 1964. De petit volia ser policia secret i/o bomber. Després de fer teatre aficionat amb el Grup Juvenil del Casal d'Alella decideixo que és a això al que em vull dedicar i, si pot ser, viure'n. Començo a treballar professionalment l'any 1985 amb la Cia. La Trepça, de teatre infantil, amb l'obra PUM XIVIRICÚ i des d'aquell moment he pogut fer quasi de tot en la meua feina (de bomber encara no...).

Debuto el 1986 als teatres de Barcelona amb "El despertar de la primavera" de Frank Wedekind amb la direcció de Josep Maria Flotats amb qui torno a treballar més endavant a "El misantrop", "Lorenzaccio" i "El joc de l'amor i l'atzar". Amb la direcció de Mario Gas participo a "El temps i els Conway", "Othello", "La reina de bellesa de Leenane", "El zoo de cristal", "Un tranvia llamado deseo". A Madrid faig "Un espíritu burlón" dirigit per Miguel Ángel Egea. Amb Josep Montanyès "Maria Estuard" al Teatre Lliure de Gràcia i més endavant la tornaré a fer amb la direcció de Sergi Belbel al Teatre Lliure de Montjuïc amb qui també faig "Caiguts del cel"; amb Rafel Durán faig "Yerma" i "El mercader de Venècia"; amb Lluís Soler "Pensaments secrets"; amb Moisès Maicas "Viatge a Califòrnia"; amb Alexander Herold faig "Pel davant i pel darrera" i "Boeing-Boeing"; també em dirigeix l'Abel Folk a "Pels pèls" (on faig de "poli"!); Josep Maria Mestres em dirigeix a "Dispara/agafa tresor/repeteix" i "Amor i Shakespeare" i Pere Planella a "Míting". A "Acostat" em dirigeix Tamzin Townsend. A "El tràmit" em dirigeix Martí Torras Manieris. La pandèmia de la COVID-19 atura el procés d'assaig d'un Pirandello que dirigeix en Mario Gas (una altra vegada, sí!), "L'home de la flor als llavis", que faig conjuntament amb la Montse Guallar i Xavier Ripoll i que podem estrenar, finalment, el desembre de 2020 al Teatre Akadèmia. L'any 2021 repteixo amb la Sílvia Munt que em dirigeix a "Eva contra Eva", adaptació i versió que el Pau Carrió fa d' All about Eve (he de dir que aquí substitueixo a l'Eduard Farelo, que és qui l'havia estrenat...).

En cinema vaig començar l'any 1990 amb "Manila" dirigida per Antonio Chavarrías, amb qui també vaig rodar "Susanna", "L'enfonsament del Titànic" i "Las vidas de Celia", i a partir d'aquí també vaig treballar amb Félix Rotaeta a "Chatarra", Gonzalo Herralde a "La febre d'or", amb Pedro Almodóvar vaig fer "Kika", "El otro barrio" amb Salvador García, "Volando voy" dirigida per Miguel Albaladejo, "Fènix 11-23" dirigit per Joel Joan, dirigit per Antonio Hernández vaig fer "En la ciudad sin límites", Jaime Camino em va dirigir a "El llarg hivern"...

En televisió he treballat en sèries com "Temps de silenci", "La memòria dels cargols", "Cites", "Nissaga de Poder", "El cor de la ciutat" (totes per TV3), "Cuéntame" (TVE), "El día de mañana" (Movistar), "Hache" (Netflix), "Los favoritos de Midas" (Netflix).

ELS DIRECTORS

MARC ROSICH

Marc Rosich (Barcelona) es dramaturgo, director de escena y traductor. Licenciado en Periodismo (UAB) y en Traducción / Interpretación (UAB), se ha formado en la escritura dramática en la Sala Beckett. Forma parte del equipo directivo Òpera de Butxaca i Nova Creació, compañía dedicada a la creación de ópera contemporánea.

Como dramaturgo, ha estrenado, entre otros, los textos siguientes:

Les nits de Salustiana (La Màquina Teatre, València), Ocaña, reina de las Ramblas (Sala Beckett / Escenari Brossa Premio de la Crítica de Bcn al mejor musical 2020), Jacuzzi (Sala Flyhard), ASAP (Sala Atrium), Árias de Reserva (Temporada Alta / La Seca), A tots els que heu vingut (Teatre Nacional Catalunya), A mí no me escribió Tennessee Williams (Fira Tàrrrega / La Seca), Fang i Setge, amb Josep Pedrals i Marc Angelet, Finalista al Premio Fundació Romea 2004), Copi y Ocaña, en el purgatorio (Teatre Almeria, Tantarantana).

Ha escrito los libretos de las óperas Diàlegs de Tirant e Carmesina (Festival de Peralada / Gran Teatre del Liceu, música Joan Magrané), Cantos de Sirena /Das Lied der Frauen vom Fluss (Fura dels Baus, Luzerna, Colonia, música Howard Arman), Bazaar Cassandra (Neuköllner Oper Berlín, música Enric Palomar), Java Suite (Festival Peralada / Basilea), LByron (Gran Teatre del Liceu, Darmstadt), La Cuzzoni (Darmstadt, L'Auditori), las tres con música de Agustí Charles, y la cantata Rambla Libertad (L'Auditori), música de Albert Carbonell.

JORDI ANDÚJAR

Des de 1994 treballa com a actor professional en televisió, cinema i teatre.

Ha intervingut en sèries com El cor de la ciutat, Laberint d'ombres, Secrets de família o Al salir de classe. També en els films Et dec una nit de divendres de Dimas Rodríguez, Un dia, una nit d'Enric Alberich, La caverna d'Eduard Cortés i Amic/Amat de Ventura Pons.

Ha participat, entre d'altres, en els muntatges teatrals següents:

Família (im)possible de Carol Lòpez (Sala Flyhard 2021, direcció de Carol Lòpez), Humans de Stephen Karam (Teatre Romea 2018, direcció de Mario Gas), El Professor Bernhardt d'Arthur Schnitzler (TNC 2016, direcció de Xavier Albertí), Noies de calendari de Tim Firth (Teatre Poliorama 2012, direcció d'Antonio Calvo), Fora de joc de Sergi Belbel (Club Capitol 2010, direcció de Cristina Clemente), Els nois d'història d'Alan Bennett (Teatre Goya 2008, direcció de Josep Mª Pou), Un fill, un llibre, un arbre de Jordi Silva (TNC 2008, direcció d'Antonio Calvo) i La màquina de parlar de Victoria Szpunberg (Sala Beckett 2007, direcció de Victoria Szpunberg).

Des de 2004 compagina la seva feina d'actor amb la de director d'escena signant muntatges com Blatman, el super superheroi de Pau Plana (Mostra de Teatre Infantil i Juvenil d'Igualada 2004), Les aventures d'Hèrcules de Pau Plana (Guasch Teatre 2007), Blatman i la Ciutat Submarina de Pau Plana (Teatre Tantarantana 2009), El Màgic d'Oz de Marc Rosich (Festival MINI BCN 2011), i Alcía al País de les Meravelles de Marta Buchaca (Teatre Romea 2017).

Casanova, 91 pral. 1ª 08011 Barcelona

Tel. 93 452 59 00

E-mail: info@anexa.nu

www.anexa.nu

<https://www.facebook.com/anexateatre>

<https://twitter.com/AnexaTeatre>

PREMSA

Rafaela Rivas

616 715 730

premsa@salaversusglories.cat